

Voorzitter

- de motie-Waalkens over keurings-, controle- en handhavinginstanties (26991, nr. 51);
- de motie-Stellingwerf/M.B. Vos over GGO-vrije voedselketens (26991, nr. 52).

(Zie notaoverleg van 1 oktober 2001.)

De **voorzitter**: De motie-Waalkens c.s. (26991, nr. 50) is in die zin gewijzigd, dat zij thans luidt:

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat de overheid een grote verantwoordelijkheid voor de voedselveiligheid heeft;

constaterende dat een heldere beleidsverantwoordelijkheid op nationaal niveau vereist dat politieke verantwoordelijkheid niet versnipperd raakt tussen meerdere departementen;

constaterende dat er een groeiende behoefte is aan een meer overkoepelende verantwoordelijkheid voor voedselveiligheid in het algemeen;

constaterende dat de ministeriële verantwoordelijkheid van het nationale voedselveiligheidsbeleid door de nationale voedselautoriteit eenduidig, efficiënt, effectief en transparant dient te geschieden;

van mening dat voedselveiligheid een publiek belang is waarbij de volksgezondheid voorop dient te staan;

van mening dat de ministeriële verantwoordelijkheid bij de minister van VWS ondergebracht dient te worden;

verzoekt de regering, de NVa onder de primaire verantwoordelijkheid van het departement van VWS te brengen,

en gaat over tot de orde van de dag.

Deze gewijzigde motie is voorgesteld door de leden Waalkens, Udo, Van Ardenne-van der Hoeven, M.B. Vos en Poppe.

Zij krijgt nr. 55 (26991).

In stemming komt de gewijzigde motie-Waalkens c.s. (26991, nr. 55).

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de SP, GroenLinks, de PvdA, de VVD, het CDA en de ChristenUnie voor deze gewijzigde motie hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat zij is aangenomen.

Op verzoek van de indieners stel ik voor de motie-Waalkens op stuk nr. 51 en de motie-Stellingwerf/M.B. Vos op stuk nr. 52 aan te houden.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde zijn de **stemmingen over moties** ingediend tijdens het debat over de **evaluatie van de taxiwetgeving**, te weten:

- de motie-Van der Steenhoven over verbetering van de positie van de taxi binnen de ketenmobiliteit (25910, nr. 36);
- de motie-Dijsselbloem/Luchtenveld over stappen in een extra beleidsimpuls (25910, nr. 37);
- de motie-Stroeken/Van der Steenhoven over het capaciteitsbeleid (25910, nr. 38).

(Zie vergadering van 10 oktober 2001.)

De **voorzitter**: De motie-Van der Steenhoven (25910, nr. 36) is in die zin gewijzigd dat na het derde gedachtestreepje de tekst thans luidt:

Motie

“- zich ervoor in te zetten dat binnen afzienbare tijd bij meer NS-stations in grote steden een treintaxistandplaats aanwezig is.”

Naar mij blijkt, wordt deze gewijzigde motie voldoende ondersteund. Zij krijgt nr. 39 (25910).

In stemming komt de gewijzigde motie-Van der Steenhoven (25910, nr. 39).

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de SP, GroenLinks, D66, het CDA, de ChristenUnie en de SGP voor deze gewijzigde motie hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat zij is verworpen.

In stemming komt de motie-Dijsselbloem/Luchtenveld (25910, nr. 37).

De **voorzitter**: Ik constateer dat deze motie met algemene stemmen is aangenomen.

In stemming komt de motie-Stroeken/Van der Steenhoven (25910, nr. 38).

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de SP, GroenLinks, het CDA en de SGP voor deze motie hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat zij is verworpen.

Aan de orde zijn de **stemmingen over moties**, ingediend tijdens het debat over de **regionale luchthavens**, te weten:

- de motie-Van der Steenhoven/Stellingwerf over ontheffing van de nachtsluiting van Rotterdam Airport (26893, nr. 31);
- de motie-Feenstra/Van Walsem over monitoren van de naleving van het nachtregime (26893, nr. 32);
- de motie-Stellingwerf/Van der Steenhoven over nachtsluiting van 23.00 uur tot 7.00 uur als beleidsuitgangspunt (26893, nr. 33).

(Zie de vergadering van 10 oktober 2001.)

In stemming komt de motie-Van der Steenhoven/Stellingwerf (26893, nr. 31).

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de SP, GroenLinks, de ChristenUnie en de SGP voor deze motie hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat zij is verworpen.

In stemming komt de motie-Feenstra/Van Walsem (26893, nr. 32).

De **voorzitter**: Ik constateer dat deze motie met algemene stemmen is aangenomen.

In stemming komt de motie-Stellingwerf/Van der Steenhoven (26893, nr. 33).

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de SP, GroenLinks, D66, de Christen-

Voorzitter

Unie en de SGP voor deze motie hebben gestemd en die van de overige fracties er tegen, zodat zij is verworpen.

De vergadering wordt van 14.53 uur tot 15.10 uur geschorst.

Aan de orde is de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Vaststelling van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van Koninkrijksrelaties (IV) voor het jaar 2002 (28000-IV).**

De algemene beraadslaging wordt geopend.

□

De heer **Van der Knaap** (CDA):
Mevrouw de voorzitter. Tijdens deze kabinetsperiode heeft Nederland te maken gehad met twee Antilliaanse kabinetten: het kabinet-Römer en het kabinet Pourier-Römer. Beide kabinetten werden geconfronteerd met een precaire financieel-economische situatie die heeft geleid tot een drastische achteruitgang van de kwaliteit van de samenleving op de Nederlandse Antillen.

Bij voorgaande begrotingsbehandelingen is door mijn fractie uitgebreid ingegaan op diverse aspecten waaruit die achteruitgang blijkt. Kort aangeduid: jaren achtereenvolgende negatieve economische groei, hoge werkloosheid, slechte kwaliteit van het onderwijs, hoge voortijdige schoolverlating, verdere verpaupering achterstandswijken, toenemend drugsgebruik en criminaliteit. En niet in de laatste plaats het vertrek van niet alleen slecht maar ook goed opgeleide jongeren, alsmede van het middenkader die de economische en sociale ellende en gebrek aan toekomstperspectieven ontvluchten en de wijk nemen naar Nederland. Door deze menselijke aderlating wordt het land beroofd van zijn huidige en toekomstige potentieel aan menselijk kapitaal, dat onmisbaar is voor de wederopbouw en het dragen van de economie en de samenleving, waaronder de zorg voor ouderen. Bevolkingsdeskundigen spreken van een vrijwel uitzichtloze situatie.

De problemen spelen al een rol sinds de beginjaren negentig. Voor de aanpak ervan hebben beide koninkrijkspartners een verantwoordelijkheid, hoewel die in eerste

instantie ligt bij de regering van de Nederlandse Antillen. Van de zijde van de Nederlandse Antillen heeft aanvankelijk het kabinet-Römer getracht het economische tij te keren. Het slaagde er echter niet in voldoende politiek draagvlak te creëren voor drastische maatregelen, en gooide de handdoek in de ring. Het kabinet-Pourier slaagde daar met veel moeite wel in en voerde een financieel-economisch herstelprogramma door. Dit leidde tot pijnlijke maatregelen voor de Antilliaanse samenleving. Het pleit voor het huidige Antilliaanse kabinet dat het standvastig bleef in de uitvoering van dit herstelprogramma. Deze standvastigheid is mede te danken aan de Nederlandse vasthoudendheid wat betreft IMF-goedkeuring. Nederland heeft altijd geëist dat het IMF een Antilliaans herstelprogramma zou moeten goedkeuren, alvorens Nederland aanvullende financiële middelen beschikbaar stelt. De huidige tekenen wijzen er echter op dat het herstelproces barsten vertoont. Overeenstemming met het IMF over een structureel aanpassingsprogramma is er nog steeds niet.

Het Antilliaanse kabinet is er, ondanks veel en uitvoerig overleg, en ondanks regelmatige media-berichten dat een akkoord met het IMF nabij was, niet in geslaagd om in 2001 orde op zaken te stellen. Zoals zoveel voorgaande jaren, is ook 2001 een verloren jaar. De aandacht wordt nu geconcentreerd op de begroting 2002. Onzekere factor voor de nabije toekomst zijn de verkiezingen in januari a.s. Het gevaar dreigt dat daardoor onontbeerlijke besluiten wederom op de lange baan worden geschoven en uiteindelijk niet worden genomen. Intussen gaat de economische neergang en de verloedering van de samenleving verder.

De regering van de Nederlandse Antillen heeft echter geen keus. Verdergaande pijnlijke maatregelen zijn onontkoombaar. Er is echter sprake van een groot dilemma. De vraag is: valt er nog veel te bezuinigen? De CDA-fractie heeft het saneringsproces altijd gesteund, heeft er ook altijd op aangedrongen en steunt het nog steeds. Ook hechten wij nog steeds aan IMF-toetsing.

Aan de andere kant dringt de vraag zich op: wordt er bij nader inzien niet te veel gevraagd van de

spankracht van de Antilliaanse samenleving? Wij denken hierbij met name aan de gevolgen van bezuinigingsmaatregelen op gebieden die al langer worden gekenmerkt door zorgelijke ontwikkelingen: het onderwijs, de gezondheidszorg, de veiligheid, de verpauperde stadswijken, de zwakkeren in de samenleving, de opvoedingssituatie van jongeren, enz. Is het reëel om hier nog meer van mensen te vragen?

Waarom deze vragen? Wij willen graag eerst meer zicht op de gevolgen van het financieel-economische saneringsproces alvorens te kunnen besluiten, al dan niet in het kader van het IMF-traject, dat Nederland zelf in het proces partij wordt. Natuurlijk, jaarlijks gaat circa 250 mln à 300 mln gulden naar de Nederlandse Antillen. Dat is een fors bedrag, maar de problemen zijn ook omvangrijk. Daarbij komt dat een groot deel van de problemen worden geëxporteerd naar Nederland. Het is al vaker gezegd: verbetering van het economisch perspectief is het belangrijkste middel om verdere emigratie tegen te gaan en om remigratie te bevorderen. Graag vernemen wij van de staatssecretaris in hoeverre hij zicht heeft op de nog te nemen maatregelen die voor de gezondmaking van de Antilliaanse economie en de overheidsfinanciën thans onderwerp van gesprek zijn en in hoeverre hij zicht heeft op de gevolgen die deze maatregelen voor de Antilliaanse samenleving, met name in de door mij aangeduide gebieden, hebben. Welke financiële consequenties kunnen zij hebben voor een verdergaande Nederlandse hulpverlening? Graag zou ik met de staatssecretaris een debat voeren over de vraag: hoe zal het verder gaan met de Nederlands-Antilliaanse samenleving? Hoe groot is haar spankracht? Is van deze kale kip nog te plukken?

Dezelfde standvastigheid die bij het economisch herstelprogramma aan de dag is gelegd, heeft ontbroken bij de aanpak van de problematiek van de migratie van de Antilliaanse probleemjongeren in Nederland. De verantwoordelijke bewindslieden, de heren Van Boxtel en De Vries, hebben weliswaar veelvuldig overleg gevoerd met de Antilliaanse regering, maar dat heeft tot niets geleid. Als de bewindslieden op dit dossier standvastigheid